

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.001/2023/4.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Gyurkovics Bence cím4által képviselt Felperes1 (cím1 felperesnek a dr. Bognár Viktor ügyvéd kézbesítési megbízott (cím3 által képviselt Alperes1 cím1 alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésével okozott kár megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2022. július 14. napján kelt ügy sorszáma szám alatti ítéletével szemben a felperes által 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes fizessen meg 725.617 (hétszázhuszonötezer-hatszáztizenhét) forint, az alperes fizessen meg 89.683 (nyolcvankilencezer-hatszáznyolcvanhárom) forint elsőfokú eljárási illetéket a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint a felperes adóazonosító jelét, az alperes adószámát is.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperes részére 150.000 (egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 965.861 (kilencszázhatvanötezer-nyolcszázhatvanegy) forint másodfokú eljárásban feljegyzett eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az irányadó tényállás szerint a felperes az alperessel 2021. január 8. napján munkaszerződést kötött, amelyben rögzítették, hogy alperes nemzetközi koordinátor munkakörben alkalmazza felperest 2021. január 12. napjától 5.600 forint/óra alapbérért az Kft. építési területén az Kft.1 elnevezésű projekt munkálatainak befejezéséig, határozott

időtartamra; a munkáltatói jogok gyakorlója alperesi képviselő A munkaszerződés megkötésekor felperesen kívül tanú1, képviselő2 és képviselő3 volt jelen. A megbeszélés keretében felperes tájékoztatást kapott arról, hogy munkaviszonya előreláthatólag 2 hónapig fog fennállni alperessel. Felperes részére az egyeztetés keretében a projektre vonatkozó vállalkozási szerződés nem került bemutatásra.

[2] A felperes és alperesi képviselő 2021. január 28. napján szóváltásba kerültek, melynek során a felperes munkaviszonya szóban munkáltatói felmondással megszüntetésre került.

[3] 2020. szeptember 4. napján a cég1 és az cég2 között az Kft.1 projekt gépészeti munkálataira vállalkozói szerződés jött létre. A szerződés elnevezése „Kft.1 Kft.2. volt. Az ütemterv szerint a gépészeti munkálatok befejezésének időpontja 2021. február 28. napja volt azzal, hogy a szerződő felek rögzítették, a befejezésre akkor kerülhet sor, ha a felek közösen aláírtak egy igazolást, amelyben közösen elismerik, hogy a termékeket szabályosan beüzemelték, és a termékek rendeltetésszerű működtetésre alkalmasak. Az igazolás kelte minősült a befejezés időpontjának. A 2021. február 28. napján kelt teljesítés igazolás alapján a gépészeti munkálatok 2021. február 28. napjáig befejeződtek.

[4] A cég1 és az cég2 között, az Kft.1 projekten belül több részfeladat ellátására is született megállapodás, így 2021. április 1. napján tekercs javítási, 2021. május 1. napján további tekercs javítási, 2021. június 1. napján elektróda beépítési, valamint 2021. július 30. napján csőszerelési munkálatokra.

[5] A felperes módosított kereseti kérelmében az alperes által közölt jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként 2021. január 28. napjától - 2021. december 28. napjáig 13.589.048 forint elmaradt munkabér, mint kártérítés, valamint ezen összeg után 2021. január 29. napjától a kifizetés napjáig számított középarányos törvényes késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes kérte továbbá az alperes perkielégben történő marasztalását.

[6] A felperes vitatta, hogy a felek közötti jogviszony határozott időtartamra jött létre, hivatkozott az Mt. 192. § (1) bekezdés rendelkezésére, és előadta, hogy a munkaszerződés azon kikötése, miszerint a munkaviszony az Kft. építési területén az Kft.1 elnevezésű projekt munkálatainak befejezéséig tart, nem felel meg a jogszabályi kritériumoknak figyelemmel arra, hogy az nem naptárilag, továbbá nem olyan módon került meghatározásra, amelyből a konkrét időtartam megállapítható lenne. Kifogásolta továbbá, hogy alperes a munkaviszony várható tartamáról felperest nem tájékoztatta. A felperes e körben hangsúlyozta, hogy a munkaszerződés kikötése alapján a felek közötti jogviszony az Kft.1 elnevezésű főprojektre, és nem az azon belüli „gépészeti munkálatok” tekintetében megkötött alprojektre vonatkozott. Figyelemmel arra, hogy a munkaszerződés a fő projektet tartalmazta, és a várható időtartamot nem jelölte meg, alperest további tájékoztatási kötelezettség terhelte volna. A felperes álláspontja szerint, mivel a határozott időtartamra szóló kikötés az Mt. 192. § (1) bekezdésében foglaltakat sértette, a felek közötti munkaviszonyt határozatlan időtartamra létesítettnek kell tekinteni.

[7] A felperes hivatkozott arra is, hogy az Mt. nem tesz különbséget a határozott és határozatlan időtartamra létesített munkaviszony megszüntetésének jogkövetkezményei tekintetében, ezért mindkét esetben alkalmazandó az Mt. 82. § (2) bekezdése, továbbá a jogkövetkezményeket tekintve irreleváns, hogy a határozott időtartamból mennyi volt hátra. Fentiek alapján alperes a jogellenes munkaviszony megszüntetés következtében nem a határozott időből még hátralévő időre járó bért, hanem az Mt. 82. § (2) bekezdése szerinti bért köteles megtéríteni.

[8] Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának indokolással ellátott írásbeli felmondással kellett volna felperes munkaviszonyát megszüntetnie. A körülményre tekintettel elismerte, hogy a felperes munkaviszonya jogellenes megszüntetése miatt az alperes kártérítési kötelezettsége fennáll, ezért köteles megtéríteni a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felperesnek okozott kárt. Figyelemmel azonban arra, hogy felperes munkaviszonya határozott időre létesült, amelyből egy hónap volt hátra, a felperes kára nem lehet több, mint egyhavi távolléti díjának összege, 1.515.789 forint.

[9] Az alperes szerint a felek között a jogviszony határozott időtartamra, az Kft. építkezési területén az Kft.1 elnevezésű projekt munkálatainak befejezéséig jött létre. A projekt befejezésének várható időpontja 2021. február 28. napja volt. Az alperes álláspontja szerint megfelel a jogszabályi rendelkezésnek, ha a határozott idejű munkajogviszony egy adott projekt munkára, annak befejezéséig jön létre. Az alperes nem vitatta, hogy a munkaszerződésben a főprojekt került megnevezésre, továbbá a cég1 és az cég2 között az Kft.1 projekten belül több részfeladat ellátására is született megállapodás, azonban a felperes felvételére kifejezetten a gépészeti munkálatok részfeladat ellátása tekintetében került sor. A felperes munkaviszonyának fennállása alatt kizárólag a gépészeti munkálatok részfeladat ellátására jött létre megállapodás a cég1 és az cég2 között.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek – az alperes által közölt felmondás jogellenességére tekintettel – 1.515.789 forint elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítést, valamint ezen összeg után 2021. január 29. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[11] Az elsőfokú bíróság kötelezte továbbá az alperest, fizessen meg felperesnek 84.892 forint perköltséget és az állam javára 725.617 forint eljárási illetéket. Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 89.683 forint eljárási illetéket.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 22. § (3) és (5) bekezdései, 44. §, 64. § (2) bekezdése, 66. § (1) bekezdése, 82. § (1)-(2) bekezdései, 192. § (1) bekezdése alkalmazásával hozta meg.

[13] Az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel a felperes elmaradt jövedelemként milyen összegű kártérítésre tarthat igényt.

[14] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között létrejött munkaszerződés meghatározott feladat elvégzésének idejére (Kft.1 elnevezésű projekt munkálatainak befejezéséig) határozta meg felperes munkaviszonyának időtartamát. Az a körülmény, hogy maga a munkaszerződés nem rögzítette, hogy a projekt befejezése – így a munkaviszony megszűnése – naptári nap szerint mikorra várható, a BH2000. 369. számú eseti döntésére hivatkozva a határozott időre vonatkozó kikötés nem minősül jogellenesnek.

[15] Az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt, a cég1 és az cég2 között 2020. szeptember 4. napján az Kft.1 projekt gépészeti munkálataira létrejött vállalkozói szerződés, a 2021. április 1. (tekercs javítás), 2021. május 1. (további tekercs javítás), 2021. június 1. (elektróda beépítés), és 2021. július 30. (csőszerelés) napján kelt szerződéses fedlapok, valamint tanúl tanú vallomása alapján megállapította, hogy felperes munkaviszonya az Kft.1 projekt tekintetében kizárólag a gépészeti munkálatokra jött létre. tanúl tanú vallomása alapján megállapította, hogy a felperes szóban tájékoztatást kapott arra vonatkozóan, hogy a projekt 2 hónapig fog tartani.

[16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között a munkaszerződés határozott időre vonatkozó kikötése érvényes. A felek közötti jogviszony határozott időtartamra, az Kft.1 projekt gépészeti munkálataira jött létre, amely munkálatok a teljesítés igazolás alapján a 2021. február 28-ig befejeződtek.

[17] Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének másodlagos hivatkozása alapján, mely szerint a munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén – függetlenül a jogviszony határozott vagy határozatlan idejétől – az Mt. 82. § (2) bekezdése alkalmazandó megállapította, hogy a felek között a munkaviszony az alperes felmondásának hiányában 2021. február 28. napjáig állt volna fenn. A felperesnek munkaviszonya megszüntetéséből fakadóan csak ezen időpontig keletkezhett elmaradt jövedelem címén kára. Az alperesnek a határozott időből hátralévő időre járó bért kell megtérítenie 1.515.789 forint összegben, elmaradt jövedelem címén.

[18] A felperes törvényes határidőn belül előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest, fizessen meg a felperes részére a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként 13.589.048 forintot, és ezen összeg 2021. január 29. napjától esedékes késedelmi kamatát, továbbá marasztalja az alperest az első- és másodfokú eljárás költségeiben.

[19] A felperes másodlagosan kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot kötelezze új eljárásra és új határozat meghozatalára.

[20] A felperes kérte, hogy a másodfokú bíróság engedélyezzen számára személyes költségmentességet, és mentesítse az első- és másodfokú perköltség viselése alól, figyelemmel arra, hogy 2021. december 6. napjától aktív korúak ellátásában részesül.

[21] A felperes szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményét okszerűtlenül minősítette, ezért szükséges a tényállást módosítani és kiegészíteni, továbbá az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést levonni.

[22] A felperes álláspontja szerint a felperes munkaszerződésének határozott időre vonatkozó kikötése nem felelt meg a jogszabályi rendelkezéseknek, és a munkáltató megszegte tájékoztatási kötelezettségét. A felperes szerint a munkaszerződésben a határozott idő nem naptárilag meghatározott, továbbá nem alkalmas arra sem, hogy abból konkrét időpont megállapítható legyen. Az alperes tájékoztatási kötelezettségét abban az esetben teljesítette volna, ha bemutatja a felperes részére a vállalkozási szerződést, melyből a felperes megállapíthatta volna a projekt befejezésének időpontját, azonban tanúl tanúvallomása is megerősítette, hogy erre nem került sor. Figyelemmel arra, hogy a munkaszerződés nem felelt meg az Mt. 192. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, a felek között létrejött munkaszerződést határozatlan időre létrejött munkaszerződésnek kell tekinteni.

[23] A felperes szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felek között a munkaviszony a projekt gépészeti munkálataira jött létre, mivel az alperes által megszövegezett munkaszerződés értelmében az Kft.1 elnevezésű projekt munkálatainak befejezéséig jött létre. A felperes álláspontja szerint annak megítélése, hogy a határozott idejű munkaviszony meddig tart, elsődlegesen a munkaszerződésben foglaltakból kell kiindulni, mely egyértelműen a fő projektre vonatkozik. A felperes figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes határozott idejű munkaviszonyát azonnali hatállyal indokolás nélkül megszüntette, az Mt.79. § (2) bekezdése alapján a munkaviszonyból még hátra levő időre a távolléti díj megfizetését kérte.

[24] A felperes álláspontja szerint a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményét tekintve nincs különbség a határozott és határozatlan időre létesített munkaviszony vonatkozásában, ezért a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeként az Mt. 82. § (2) bekezdése irányadó.

[25] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek között a munkaviszony az azonnali hatályú felmondás nélkül 2021. február 28. napjáig állt volna fent, ezért a felperest egy havi elmaradt jövedelem illetve meg kártérítés címén.

[26] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozatlan.

[27] A felperes fellebbezésében foglalt személyes költségmentesség iránti kérelmét az elsőfokú bíróság a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kmtv) 13. § (1) bekezdése alapján elbírálta, és a felperes részére a Kmtv 5. § (1) b) pontja alapján 2022. december 28. napjától engedélyezett teljes személyes költségmentességet.

[28] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Pp. 376. § (4) bekezdése szerint a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, továbbá megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában, illetve a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok a perbeli esetben nem merült fel.

[29] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdésének alkalmazásával a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, továbbá az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott és jogszerű döntést hozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi és ténybeli indokaival teljes körűen egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a következőket emeli ki.

[30] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felek között 2021. január 8. napján létrejött munkaszerződés a határozott idő tekintetében tartalmazza azt az eseményt, amelynek bekövetkezésekor külön intézkedés nélkül megszűnik a munkaviszony. A perben bemutatott okirati bizonyítékok alapján a Kft.1 elnevezésű projekt keretében az alperesnek cég1-vel a projekt gépészeti munkálataira volt vállalkozási szerződése, melyben a befejezés időpontja 2021. február 28. napjával került megjelölésre. Az alperes a gépészeti munkálatok befejezésének időpontját az ugyanezen a napon kelt teljesítés igazolással bizonyította. Az alperes a projekten belül további részfeladatra 2021. április 1. napján kötött szerződést.

[31] A másodfokú bíróság fentiek alapján azt állapította meg, hogy a felek között létrejött munkaszerződés határozott idejű kikötése érvényes volt és ennek értelmében a felperes munkaviszonya az alperes azonnali hatályú felmondása nélkül 2021. február 28. napján szűnt volna meg. Az alperes igazolta, hogy ezt követően nem volt hatályos vállalkozási szerződése a projekten belüli munkafolyamatokra, amely a felperes folyamatos foglalkoztatását szükségessé tette volna.

[32] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az Mt. 82. § (2) bekezdése értelmében a tizenkét havi távolléti díj összegének megfelelő kártérítésre jogosult a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeként, mivel a 2021. február 28. napjáig tartó határozott idejű munkaviszonyára figyelemmel csak eddig az időpontig tarthatott igényt elmaradt jövedelem címén kártérítésre.

[33] A felperes fellebbezésében előadottak – azok megalapozatlanságára tekintettel – az ítélet megváltoztatására nem adnak okot, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdésére utalva helyes indokai alapján helybenhagyta, és a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[34] A másodfokú bíróság az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjából álló perköltsége viselésére. A munkadíj összegét az alperes által csatolt költségjegyzék alapján állapította meg 150.000 forint összegben, az ügyvédi munkadíj ÁFA-t nem tartalmaz.

[35] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezés illetékének viseléséről, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése figyelembevételével

állapított meg. Az elsőfokú bíróság az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, a felperes által a fellebbezésben előterjesztett kérelem alapján hozta meg az 52.M.70.092/2021/35. számú végzését, melynek értelmében a felperes teljes személyes költségmentességre jogosult, ezért a másodfokú eljárásban feljegyzett eljárási illeték az állam terhén marad. Az elsőfokú bíróság végzése a 28. számú ítéletben rögzített illetékviselést nem érintette, visszamenőlegesen arra nem hat ki.

[36] A Pp. 365. § (1) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2023. február 21.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Barna Sára s.k.
bíró